

Св. Великомъженикъ Георгий Победоносецъ

(Празнува се на 6 май)

Свети Георгий живѣлъ въ началото на четвърти вѣкъ. Тогава римски императоръ билъ Диоклетианъ. Георгий билъ още дете, когато баща му пострадалъ и умрѣлъ за Христовото име. Следъ смъртта на съпруга си, майка му се поселила въ Палестиня, дето имала голъмъ имотъ, а младиятъ ѝ синъ постѫпилъ на служба въ царската войска. Тамъ началниците скоро обикнали Георгия за неговата красота и храбростъ. Едва 20 годишенъ, той вече ималъ чинъ генералъ. По това време умрѣла и майка му.

Скоро Георгий станалъ единъ отъ приближенитѣ на царя военоначалници. Диоклетианъ не знаелъ, че Георгий е християнинъ. А въ туй време християните били жестоко преследвани: измъжчвали ги, изгаряли книгите имъ, разрушавали църкви. Като виждалъ всичко това, Георгий почналъ да се готови за смърть. Той раздалъ на приятели парите и скъпоценностите си, освободилъ своите роби и завещашъ на бедните големите си ниви и останалия си имотъ.

Като наредилъ по такъвъ начинъ всичките си земни работи, безстрашниятъ Христовъ воинъ се явилъ въ царския съветъ, дето се решавала сѫд-

бата на християните. Като се явилъ тамъ, той високо казаль:

— Дълго ли още ще преследвате невинните и кротки люде? Вие се заблуждавате, като се кланяте на идоли. Иисусъ Христосъ е истински Богъ. Познайте истината, или поне престанете да преследвате ония, които сѫ я познали!

Всички се очудили. Царътъ съвсемъ не очаквалъ това и мълчалъ, като онѣмѣлъ . . . Най-после той проговорилъ:

— Азъ отдавна те зная, Георгие, и уважавамъ твоето мѣжество. Почетохъ те съвисокъ санъ и сега още съмъ готовъ да ти прости дръзката постѣшка, заради предишните твои заслуги. Като баща те съветвамъ: не погубвай своята младостъ, още сега принеси жертва на божоветъ.

— Царю! отговорилъ Георгий, — по-добре ти се обѣрни къмъ Истинския Богъ. Той и тебе ще приеме въ небесното царство. Никакви земни блага не ще ме отвърнатъ отъ Бога. Никакви мѣки нѣма да ме уплашатъ и нѣма да поколебаятъ вѣрата ми!

Разгнѣвениятъ царь заповѣдалъ да заключатъ Георгия въ тѣмници. Тамъ го оковали въ вериги, повалили го на грѣбъ и поставили на гѣрдите